

PAU SOCIAL AMB JUSTICIA SOCIAL

Com a Pastoral Obrera de Catalunya volem comunicar una paraula en relació als esdeveniments que estem vivint a casa nostra, com una ajuda a la reflexió.

Dilluns dia 14 d'octubre, els moviments eclesials de Pastoral Obrera, [JOC](#), [GOAC](#) i [ACO](#) van emetre uns comunicats que subscriuim i que us convidem a conèixer. Però també volem fer una aportació per a tothom com a col·lectiu català i just enmig dels esdeveniments dels darrers dies.

VEIEM QUE:

El Tribunal Suprem ha dictat condemnes absolutament desproporcionades i injustes a líders polítics i socials pels fets relacionats amb la celebració del referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Condemnes que també penalitzen la mobilització social i política que sempre han estat, i seran, eines de transformació social col·lectiva. (Aquest és l'anàlisi de, com a mínim, una part molt important de la nostra societat que està mobilitzada).

Es tracta de condemnes que no ajuden ni a tan sols albirar una solució a un conflicte polític que està convertint-se en una crisi aguda.

Una crisi que està recaient, repetidament, sobre els més febles que pateixen els efectes d'un sistema capitalista que s'acarnissa sempre, sempre, contra els més vulnerables, els treballadors i les treballadores. Pensem que la salut de la població, en general, es veurà afectada pels fets esdevinguts aquests dies; especialment la dels més vulnerables, que ja han patit una primera crisi (l'econòmica) de la que sembla que ens n'haguem oblidat.

Ha tornat a aparèixer la violència a Catalunya (després dels fets de l'1 d'octubre de l'any 2017) i també molts aldarulls que són del tot inacceptables. També ho és la violència derivada de la inacció continuada per part dels poders públics durant pràcticament deu anys, havent-se cronificat el conflicte del procés. Com també existeix una inacció continuada -que hem vingut denunciant fa molts anys- en aspectes socials i del món del treball.

La injustícia, el tancament i l'odi generen violència, que és nociva i tòxica, no només pels qui la pateixen, sinó també per als qui l'exerceixen i les seves famílies. Ho hem vist en el país veí, França on, ara, molts policies que exercien la violència en les protestes dels armilles grogues pateixen greus problemes de salut.

Els discursos i arguments dels responsables polítics que escoltem són ja molt coneguts, podríem dir que molt reiteratius. En els darrers temps, el to s'ha anat enrarint. No s'albiren gestos reals d'acostament i d'autèntic diàleg, malgrat que tothom se n'omple la boca.

Constatem un cansament sostingut del poble per la situació política catalana i espanyola. Sense que veiem ni un bri de llum al final del túnel. Al contrari...sembla que ens hi hem perdut. Estem en un bucle que es retroalimenta i la tendència de la situació és a incrementar el dolor.

Sense defugir el tema que ens ocupa, sentim ara -més que mai- el patiment per totes les injustícies i manca de pau arreu del món. Les desigualtats en aquest món són cada vegada més àmplies i profundes; tampoc d'això no en podem defugir.

VALOREM (JUTGEM)

A la llum d'aquests fets, girem la nostra mirada cap a alguns dels aspectes de la vida i acció del nostre Mestre, Jesús, fa més de 2000 anys. En només tres anys de vida pública (que es va anar construint a mesura que anava creixent):

Va tocar -i molt- de peus a terra; triar un grup d'amics per a fer l'experiència de compartir la seva vida amb la seva fe (que li venia de Déu mateix); va anunciar un món nou enmig d'uns poders corruptes i delerosos de més poder; davant del patiment del seu poble, va mirar d'acompanyar-lo en el camí del seu alliberament; no imposava res a les persones que tenien limitacions: els feia protagonistes del seu propi alliberament; dirigia una mirada atenta i activa cap les persones i els fets que anava coneixent; va posar-se al costat dels més pobres i senzills i també de tots aquells que estaven estigmatitzats en la societat; no va permetre al seu voltant l'ús de la força per a anunciar el seu missatge; despullat de poder i privilegis, va contraposar el diner a la vida en Déu (l'amor)...per ell, s'havia de triar; es va compadir de tothom que estava estigmatitzat en la seva societat; va deixar transformar-se pels més febles; la seva vida i la seva denúncia i acció van comportar una condemna injusta i indecent; no es va tornar en contra de les agressions; va morir com un fracassat.

La seva mort, una mort en creu, va fer reviure la fe dels deixebles que el seguiren...fins ara.

Nosaltres, estem cridats i cridades a impregnar-nos d'aquest esperit de Jesús que, per nosaltres, és i ha estat motor de la història personal de molts infants, joves, dones i homes. Ara i avui també ho és. I que pensem que actua silent en la història de la humanitat per a transformar-la segons Déu vol.

Tenim l'esperança que la Veritat i la Fraternitat s'imposaran. Tallar-ne el pas, és perdre el temps per construir alguna cosa nova i bona; i és fer patir més encara els altres. La fe en Jesús, i la seva promesa d'un món millor per a tothom, ens manté fermes en aquesta esperança.

Reconeixem òbviament la vida de milers de persones (més o menys conegudes) que, ara i al llarg de la història, s'han significat per a fomentar el camí de la justícia social amb pau social arreu de món. I que han donat una volta a situacions de crisi i injustícia a través del seu testimoni, deixant una societat més justa després del seu pas pel món.

Condemnem les estratègies de culpabilització mútua entre determinats càrrecs polítics i, ara ja, entre les persones. La bandera de la pau és ben blanca i no ha d'estar tacada de retrets i insults que violenten el poble. Un poble que, majoritàriament, mira de disposar el seu vot en programes polítics, però també en persones generoses, equànimes i serenes amb gran capacitats d'entendre i atendre totes els ciutadans i totes les ciutadanes; el servei a les persones i la millora de les seves condicions de vida hauria de ser el centre de l'acció dels i les polítics.

Així, fem una crida a la confiança i a què només ens en sortirem del túnel si anem de la mà; és a dir: reconeixent-nos mútuament com a Poble, com a persones. Són les bases per a **parlar** (que inclou l'**escolta activa**), **valorar conjuntament** i **pactar** (que comporta **cedir** i també **aportar solucions**).

El canvi no és una utopia: és possible. Al nostre voltant, d'altres pobles estan avançant en la superació de crisis econòmiques i socials profundes, incloent-hi l'exercici de l'autodeterminació dels pobles.

En aquest moment de crisi, tenim l'oportunitat de créixer com a persones i com a poble. La desaprofitem?

ACTUEM

Hem de fer un punt i a part en aquest tros d'història que estem vivint; estem escrivint massa pàgines amb embarrussaments que no ens permeten veure-hi clar.

Per això proposem:

Fomentar la cultura de la Pau Social amb Justícia Social. No hi haurà Pau sense Justícia. I no hi haurà Justícia sense Pau.

Cal que trenquem el bucle pernicios en el que ens trobem. Creiem que -com en qualsevol conflicte polític- els aparentment, més febles (els qui primer reconeixin els errors comesos i els expressi) seran els més forts; perquè seran els primers que donaran la mà a "l'adversari" polític i, així, hauran trobat la llum al final del túnel per desencallar el conflicte. En la resolució d'aquest conflicte, però, no hi ha d'haver ni guanyadors ni perdedors. Perquè es tracta de que guanyi la Pau i la Justícia per a tothom.

El diàleg ha de començar-se a fer des del poble. Convidem tothom a fer una reflexió comunitària en aquesta clau de revisió de vida: Veure (tota la realitat: la que ens agrada i la que no; la que veiem nosaltres i la que veuen els altres), jutjar/valorar (a la llum de l'Evangeli pels cristians, o buscant referents i valors) i actuar (de canvi personal i comunitari i d'accions concretes que ens permetin avançar). Estem convençuts i convençudes que el canvi personal és el que ajudarà a transformar les estructures injustes. Pensem que la democràcia es construeix des del Poble, tenint en compte la veu de tothom.

Però, a més, és clar, és indispensable acció política des de les institucions. Proposem als poders públics afectats: govern de la Generalitat i Govern espanyol, que s'acullin a una mediació d'un equip de professionals en el tema i també de persones significades del país. Sabem que els conflictes més o menys importants existeixen arreu; a les escoles, les feines, ...s'apliquen mètodes de mediació per a resoldre'ls. Al nostre entendre, la mediació hauria de tenir un enfoc clarament social.

Nosaltres també ens reconeixem en el camí cap a la transformació personal i comunitària constant per continuar treballant per la millora de les condicions de vida dels més vulnerables, per la justícia social i pels drets i llibertats de les persones, i dels pobles. I junts, volem acompanyar-nos -en aquest camí- del conjunt de la nostra Església, i de la societat (partits polítics, sindicats, associacions, ...) compromesa amb el canvi social.

Pregària

Els creients en Jesús creiem que no ens en podem sortir sols...necessitem l'ajut de Déu...

"El poble que caminava en la fosca, ha vist una gran llum" (del llibre del profeta Isaïes: Is 9,1)

Comunica'ns, Déu Pare-Mare, el desig de Pau Social amb Justícia Social, per a tots i cadascun de nosaltres. A Catalunya, i a tots els pobles del món.

Que donem pas a tot allò que ens pugui unir (la Veritat) que és l'autèntic camí per la Pau amb Justícia. T'ho demanem per avui i per sempre.

Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya:

Moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears: ACO, GOAC, JOC i MIJAC, Capellans Obrers, Religioses/os en barris obrers i populars i Delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya